

မွေခန္ဓာ (၉၀) နေပြည်တော် (အလ်-ဘလ္ဘဒ်)
ဥဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၅)၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး (၂၀)။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁၀}

၁။	لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ❊
	အမှန်မှာ ဤနေပြည်တော်အား ကျိန်ဆိုသက်သေထူ၍- ^{၁၁၅၉}
၂။	وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ❊
	သင့်အား တရားဝင်ဖြစ်စေမည့် ဤ နေပြည်တော်အားဖြင့်-
၃။	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ ❊
	မွေးသမိဘနှင့် သားသမီးတို့အားဖြင့်-
၄။	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ❊
	မူချပင် ငါသည် လူသားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကြိုးစားရသော ဘဝဖြင့် ဖြစ်တည်စေ၏။
၅။	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدِّرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ❊
	သူသည် သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ စည်းမကြပ်နိုင်ဟု ထင်မှတ်နေသလော။ ^{၁၁၆၀}
၆။	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبًّا ❊
	သူက “ကျွန်ုပ်သည် ဥစ္စာပစ္စည်း ဖြန်းတီးနိုင်သည်”ဟု ပြောဆိုလတ္တံ့။
၇။	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ❊
	သူသည် သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မမြင်ဟု ထင်မှတ်နေသလော။
၈။	أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ❊
	ငါသည် သူ့အား မျက်လုံးများ စီရင်ပေးခဲ့သည် မဟုတ်လော။
၉။	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ❊
	နှုတ်လျှာနှင့် နှစ်ခမ်းနှစ်ခုလည်း ပါစေ၏။

(၁၁၅၉) ဤသုတ်မှ ပြောသော နေပြည်တော် ဆိုသည်မှာ- ကိုယ်တော်ခေတ်ကာလက မက္ကာဟ်မြို့ကို ဆိုလိုပေသည်။ ကိုယ်တော့အတွက် ထိုနေပြည်တော်သည် တရားဝင် ဖြစ်စေရမည်ဟု ကြိုတင် ကတိပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကတိတော်သည် မည်သည့်အခါတွင်မှ မမှားကြောင်းကို ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့သွားခွင့် ရခဲ့ပေသည်။

(၁၁၆၀) ဤသုတ်တော်က ကိုယ်တော့အား နေပြည်တော်မှ မောင်းထုတ်လိုက်သော အာဏာရှင်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မည်သူသည် အနိုင်ကျင့်သည် ဖြစ်စေ- မေတ္တာတရားဖြင့်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် မနေမနား ကြိုးစားသော သူ့အား အချိန်တန်လျှင် နေရာဖယ်ပေးရသည်ပင်- ထိုအချက်ကို သုတ်တော် (၄)ပါ- ကိုယ်တော်အား မနေမနား ကြိုးစားရန် တိုက်တွန်းထားသော အချက်က ထောက်ပြထားပေသည်။

၁၀။	وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿	ငါသည် သူ့အား လျှောက်လမ်းနှစ်သွယ် ညွှန်ပေးထားသည် မဟုတ်လော။
၁၁။	فَلَا اتَّخَذَ الْعُقَبَةَ ﴿	အမှန်မှာ သူသည် ကျော်ဖြတ်လမ်းကို စိတ်မဝင်စားချေ။ ^{၁၀၆၁}
၁၂။	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿	ကျော်ဖြတ်လမ်းဟူသည် သင့်အား မည်သည်က တွေးသိစေအံ့နည်း။
၁၃။	فَأُكْرِهُهُمُ الْوَالِدَاتُ وَالْأَسْرَابُ وَقَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا سَأَلُوا لِلْأَسْرَابِ مَا لَمْ يَرْجُوا فَهُنَّ حُجْرٌ مُسْتَعْتَبَةٌ ﴿	ကျေးကျွန်များကို လွှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။
၁၄။	أَوْ إِطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿	သို့မဟုတ် ငတ်ပြတ်ဒုက္ခ နေ့ကာလတွင်း၌ ကျွေးမွေးရမည်မှာ-
၁၅။	يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿	မိဘမဲ့နှင့် နီးစပ်သူများ-
၁၆။	أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿	ဖုတ် ရွံ့တက်နေသော သူဆင်းရဲများကို ဖြစ်၍- ^{၁၀၆၂}
၁၇။	ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿	တဖန် ယုံကြည်သူများမှ ဖြစ်သူအား သီးခံပါရမိကြီးရန် ဖျောင့်ဖျခြင်း၊ ကြင်နာသနားတတ်ရန် ဖျောင့်ဖျခြင်းတို့ ဖြစ်၏။
၁၈။	أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُيْمَنَةِ ﴿	သူတို့သည် လက်ျာ ဘက်တော်သားများ ဖြစ်ကြ၏။
၁၉။	وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿	ငါ၏ သုတ်ဒေသနာတို့အား ဖုံးကွယ်သော သူ၊ သူတို့သည် လက်ဝဲ ဘက်တော်သားများ ဖြစ်ကြ၏။
၂၀။	عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿	သူတို့အပေါ်၌ အပူမီးသည် ကျော်ဟပ်လျက် ရှိ၏။

(၁၀၆၁) ကျော်ဖြတ်လမ်း ဆိုသည်မှာ အရှောင်ရရန် ကြံစည်သော ဖြတ်လမ်း မဟုတ်ချေ။ အာရ်ဗီစကားလုံး အကဘာဟ် ဆိုသည်မှာ တောင်တစ်ခု၊ အခက်အခဲကြီး တစ်ခုအား ကျော်ဖြတ်ရသော လမ်းကြောင်းကို ခေါ်ဆိုပေသည်။ လူသားသည် အခက်အခဲအား ကျော်ဖြတ်ရမည့် လမ်းစဉ်ကို စိတ်ဝင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အလွယ်လမ်းကိုသာ လိုက်လေ့ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြ၍- အခက်အခဲအား ကျော်ဖြတ်နိုင်သူသည်သာ အောင်မြင်မှုကို ခံစားရမည်ဟု သွန်သင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၆၂) ဤသုတ်တော်များတွင် အခက်အခဲလမ်း ဆိုသည်မှာ- ကျေးကျွန်များကို လွှတ်ပေးခြင်း၊ မိဘများ၊ ဖုတ်ရွံ့တက်နေသော- ဆင်းရဲသားလယ်သမား၊ ယာသမား၊ အလုပ်ကြမ်းသမားများကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် ကူညီခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို သွန်သင်ထားပေသည်။ ထိုသူများ အနေဖြင့် အချင်းချင်းကိုလည်း သီးခံခြင်း စိတ်ရှိရန်- နားလည်စာနာတတ်ရန် တတ်အားသရွေ့ပြောပြ နားချရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မပြုကျင့်သော သူများမှာ ကာဖယ်ရ် (ဖုံးကွယ်သူများ) ဖြစ်သည်ဟု သုတ်တော်- ၁၉ တွင် ဆိုထားပေသည်။